

fornuftig Anledning være til at gøre den til en Landbefæstning. Vi behøve kun at hen- vise til vore Naboer, Norge, Sverige, Fin- land og Rusland, der ligge ved samme Indhav som vi, alle disses fire Hovedstæder ere bekyttede mod Angreb af fjendtlige Flaader uden at være Landfæstninger. Jeg skal gøre opmærksom paa, at eftersom Kjø- benhavns Sikring mod Søfiden er bleven lavet saaledes, at Forterne ligge her i Nær- heden af Kjøbenhavn, saa bør man ikke der- for lade dem ligge som et Led i Kjøbenhavns Landbefæstning, hvilken de ikke have noget at gøre med. Efter min Mening bør Kjø- benhavns Søbefæstning ligge i Marine- ministerens Haand, og jeg skal gøre op- mærksom paa, at saaledes har man det i andre Lande. Man har gjort det i Preussen, i Tyskland, der har man lagt alt Kystforbaret ind under Marineministeriet ifølge et Dekret af Mars 1884, og i Frankrig har man ifølge et Dekret af 13de Maj 1890 gjort affkurat det samme. Jeg mener, at det kommer man ogsaa til at gøre her, man kommer til at lægge Kjøbenhavns Sikring mod Søfiden ind under Marinen. Vi have allesammen hørt eller læst i Bladene, at der for nylig har været ført en Skinkamp eller Manøvre her ude i Sundet, og at den er falden me- get uheldig ud, for saa vidt som Armeen og Marinen ikke have handlet i god Overens- stemmelse. Armeen har bekyldt Marinen for ikke at kunne styde, og Marinen Armeen for ikke at kunne kende en Mudderpyram fra en Torpedobaad. Jeg mener imidlertid, at det er en Nødvendighed, at disse Søforter komme under Marineministeriet, og jeg me- ner, at deri er netop en Løsning af det hele Spørgsmaal. Naar man vil lægge de For- ter, som ere anlagte, eller som nødvendigvis maa blive anlagte for at sikre Kjøbenhavn mod Søfiden, ind under Marinen, saa faar Marinen den Udvikling, den kan gøre Krav paa, saa maa Marinen have et Søartilleri- korp, det have alle andre Mariner, og det vilde være ganske rimeligt, om den danske Marine fik et saadant, Marinen har efter min Opfattelse et Krav derpaa. Men naar disse Søforter gaa ud af Landetatens Haand, vil al den Artilleribefæstning, som nu er der, blive frigiven, og den vil saa kunne anvendes paa den kjøbenhavnske Land- befæstning. Jeg har altid været og har i mange Aar udtalt mig som en bestemt Mod- stander af Kjøbenhavns Landbefæstning, fordi jeg mener, at den forrykker Danmarks militære Opgave; men stont jeg ikke godken- der den, anerkender jeg, som den ærede sidste Tale sagde, selvfølgelig, at den er der. Jeg anerkender selvfølgelig, at den kjøbenhavnske

Befæstning er der, og tillige, at de Benge, den har kostet, ikke længere ligge i Stats- kassen, og det maa vi selvfølgelig alle. Men saa længe Landbefæstningen ligger der, kunde jeg ønske, at den havde en anden Be- sætning end den, som den har for Øjeblik- ket; thi den er efter min Mening noget man- gelfuld. Naar det er blevet udtalt, at det var en Skandale, og at vi vare til Vatter for Europa paa Grund af den Fæstning, saa ligger det i, at der vistnok ikke noget Steds findes en Fæstning uden Besætning. Jeg mener, at den Artilleribesætning, som kunde blive frigiven ved, at Søforterne over- gik til Marinen, vilde kunne anvendes her saaledes, at denne Forøgelse, der her er Tale om, vilde være ganske overflødig; og jeg mener end videre, at den Styrke, som er her i Kjøbenhavn, kunde uddannes paa en saadan Maade, at disse Forter deraf kunde faa en tilstrækkelig Besætning, saa at Ar- meen kunde blive fri. Det vil for mig altid stille sig som et Hovedpunkt, at vi have en mobil Krigsmagt, at baade Armeen og Fla- den ere mobile, idet jeg gentager, at det for mig kommer an paa ikke blot at have et Skjold, men ogsaa at have et Sværd.

J. C. Christensen: Efter min Me- ning er der ikke for Benstromænd nogen særlig Grund til at gaa dybt ind paa det foreliggende Forslag eller at give Forslaget selv en længere Omtale. Thi under de po- litiske Forhold, under hvilke vi nu leve, kan den Forhandlingspolitik, som vi beskæftige i, ikke være af den Bestaenhed, at vi befatte os med Løsningen af militære Opgaver. Da den højtærede Krigsminister for kort Tid siden foretogde Forslaget, holdt han jo ogsaa os udenfor den Forhandling, han ventede sig her, idet den højtærede Krigsminister sagde, at han tillod sig paa det bedste at anbefale Forslaget til velvillig Undersøgelse og For- handling, i alt Fald af dem, som overhovedet vilde forhandle med Ministeriet om saadanne Sager. Og at det var os, han ved denne Lejlighed lod ude, det synes jeg, bleve vi straks klare over. Jeg har derfor i Dag kun taget Ordet for at anbefale mine Me- ningsfæller at stemme imod Forslagets Over- gang til 2den Behandling. Jeg synes, at der er gode Grunde, der tale for denne Fremgangsmaade; thi naar jeg undtager Ministeriets Optreden over for Grundloven — det er jo sikkert nok den Hovedopgave, dette Ministerium har, at indføre en ny For- tolkning og en ny Forstaelse af Grundloven — er der ingen anden Sag, der i den Grad har været Ministeriets Livs- og Døds- sags- og Forsvars- og Ordningen af bort Mil-